

MAIOR BARBU D. NICOLAE

VASILE NOVAC*

Barbu Nicolae, născut la 5 februarie 1910, în comuna Jupânești județul Muscel, fiul lui Dumitru și al Elenei, de religie ortodoxă, domiciliați în Jupânești; venit la corp la 1 august 1933 de la Școala Militară Infanterie Sibiu.

Campanii: 22 iunie 1941 - mobilizat în Regimentul 5 Grăniceri, iar de la 18 august 1941 în Regimentul 7 Dorobanți, comandant de pluton în Compania 8-a.

„Rane“: 30 august 1941 - rănit în luptele din jurul Odesei.

Studii: civile - liceul civil; militare: - Școala de Ofițeri Activi; Școala de Aplicație a Infanteriei¹.

Servicii și diverse pozițiuni: Școala Militară Infanterie nr. 1 București - elev, 18 sept. 1931; Școala Militară Infanterie Sibiu - elev, 1 sept. 1933; Școala Militară Infanterie Sibiu - sublocotenent, 1 iulie 1933; Regimentul 7 Dorobanți Ploiești - sublocotenent - 1 iulie 1933; Școala de Aplicație a Infanteriei - sublocotenent - 1 sept. 1933; Regimentul 7 Dorobanți - sublocotenent - 1 sept. 1936; Regimentul 7 Dorobanți - locotenent - 24 ian. 1938; Regimentul 68 Infanterie Cahul - locotenent activ - 1 nov. 1938; Liceul Militar „N. Filipescu” Mănăstirea Dealu - locotenent - 1 noiembrie 1939; Regimentul 7 Dorobanți Ploiești - locotenent - 18 august 1941; Colegiul Național „N. Filipescu” Predeal - locotenent - 16 aprilie 1942; Colegiul Național „N. Filipescu” Predeal - căpitan, 1 noiembrie 1942; Școala Superioară de Război București - căpitan - 1 septembrie 1943; Batalionul IV Vânători Munte Predeal - căpitan - 1 sept. 1945; Corpul 5 Munte Tg-Mureș - căpitan - 1 sept. 1945; Regiunea III-a Militară Cluj - căpitan - 20 iulie 1947; Divizia I Munte Tg-Mureș - căpitan - 1 septembrie 1947; Cercul Teritorial Târnava Mare - Sighișoara - căpitan - 1 iulie 1948².

La Școala Militară de Infanterie „Principele Carol” Sibiu a fost clasificat al 111-lea din 456 elevi³.

Căpitanul Săndulescu, comandantul Companiei 3 Elevi îi face o caracterizare destul de frumoasă, pe care o redăm în întregime: „I. *Aptitudini fizice:* Mic de statură. Înfățișare plăcută. Este sănătos și rezistent. Cu foarte mult tact și autoritate în fața unității. II. *Aptitudini militare:* În teren, rezolva problemele cu mult calm și pricepere. În raport cu fizicul și temperamentul, puțin energic. Are spirit de inițiativă. Are voință.

* Pitești.

¹ Arhivele Militare Istorice Române „General Radu Rosetti” Pitești, *fond D.C.Î. 1974*, dos. nr. 916, f. 1.

² *Ibidem*, f. 2.

³ *Ibidem*, f. 3.

Caracter ales și format. Trage bine cu armamentul infanteriei. III. *Capacitate*: Inteligența în plin progres. Judecata foarte clară. Practic în rezolvări. A învățat bine la studii. Cunoștințe generale frumoase. Cunoștințele profesionale și le-a asumat pe deplin. IV. *Educație*: Este foarte disciplinat. Ostaș convins al datoriei. Foarte bun camarad. Simțul onoarei nemanifestat, neavând ocazia. Spiritul militar bine îndrumat. Cu mult bun simț. Sincer. Modest. Foarte bun executant al ordinelor. S-a comportat foarte bine. Conduita exemplară. V. *Nota finală calificativă*: Va fi un ofițer de nădejde, dotat cu o memorie excepțională; stăpânește regulamentele în mod desăvârșit⁴. Locotenent-colonelul Dumbravă, comandantul Batalionului de Elevi, și colonelul Macici Nicolae, comandantul Școlii de Ofițeri Infanterie sunt de acord cu frumoasele aprecieri ale căpitanului Săndulescu⁵.

Între 1 august și 31 octombrie 1933, a comandat Plutonul de Instrucție al Companiei a 12-a. Între altele, se arată că trage bine cu armele infanteriei, că este energic și sânguincios, inteligent, caracter deschis, judecată clară, e foarte bun la matematică, studiază serios regulamentele, disciplinat, supus, respectos, execută ordinele la timp și instruește bine oamenii din unitatea sa. Promite a deveni „un prea bun ofițer”⁶.

De la 1 noiembrie 1933 până la 1 aprilie 1934, a pregătit instructorii Companiei a 12-a. După 12 aprilie, a comandat și instruit un pluton din Compania de Mitraliere. A instruit foarte bine, atât instructorii cât și recruții pe care i-a avut sub comandă. Colonelul Zagoritz crede că va deveni un foarte bun ofițer și mai ales mitralierist, iar colonelul St. Constantinescu, noul comandant al Regimentului 7 Dorobanți, după câteva laude, conchide ca este „un ofițer bun și promite a deveni foarte bun”⁷.

Și în perioada 1 noiembrie 1934 - 21 aprilie 1935, a instruit un pluton de mitraliere cu foarte bune rezultate. La Școala Ofițerilor s-a comportat foarte bine. În rest, colonelul St. Constantinescu păstrează notele din trecut, dar îl caracterizează, de data aceasta, ca pe un ofițer foarte bun⁸. Între 22 aprilie și 31 octombrie 1935, colonelul Zagoritz continuă sa-i laude rezultatele obținute cu plutonul sau și alte calități, denumindu-l „ofițer de nădejde”, iar colonelul Emanoil Bârzotescu, comandantul Școlii de Aplicație a Infanteriei, îi lauda dorința de se instrui și stăruința în muncă⁹.

La Centrul de Instrucție al Infanteriei, este notat astfel:

- „a. Cunoștințe profesionale - bune.
- b. Aptitudini ca instructor - bune.
- c. Conduce plutonul și compania bine.
- d. În concluzie - bine pregătit”.

La absolvire a obținut media 8,33, clasificându-se al 33-lea din 440 ofițeri elevi¹⁰.

Colonelul N. Hașiganu, comandantul Școlii de Aplicație a Infanteriei trage

⁴ *Ibidem*, f. 6.

⁵ *Ibidem*.

⁶ *Ibidem*, f. 7.

⁷ *Ibidem*, f. 8.

⁸ *Ibidem*, f. 9.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ *Ibidem*, f. 10-11.

următoarele concluzii: „Dotat cu frumoase aptitudini fizice și militare. Foarte bine pregătit pentru gradul imediat superior. Foarte bun ofițer. Merită a înainta”¹¹.

În anul 1936, a îndeplinit funcția de ofițer subaltern în Compania 13 Mitraliere Divizionară, unde colonelul Arghiropol, comandantul Regimentului 7 Dorobanți, îl notează destul de elogios: „Ofițer priceput, foarte muncitor, meticulos și înzestrat cu cele mai bune însușiri de instructor și comandant. Plotonul de mitraliere pe care l-a comandat în Perioada II-a de Instrucție și la Manevre, a fost bine întrebuințat și condus. Ofițerul este un excelent instructor; cunoaște și aplică bine regulamentele și rezolva problemele, mai ales în domeniul tehnicii mitralierelor, cu autoritatea cunoștințelor complete pe care le are și în condițiuni de timp și situație impusă de câmpul de luptă. Ofițer care muncește din convingere; nu are nevoie de control... Comandanții săi de companie și de batalion îl apreciază elogios și-l prezintă ca un element de deosebită valoare. Am ferma convingere ca bunele aprecieri sunt juste și ca ofițerul va face o carieră minunată”¹². Generalul I. Popescu, comandantul Brigăzii XIII Infanterie îl caracterizează ca pe „un foarte bun ofițer, harnic, priceput, instruindu-si și comandând plotonul în prea bune condițiuni”.

Colonelul Arghiropol, comandantul Regimentului 7 Dorobanți, îl propune la înaintare, bazându-se între altele pe următoarele considerații: „Cu o pronunțată înclinare către studii, este la curent cu tot ce este nou în profesiunea sa. A comandat și instruit Plotonul 2 Mitraliere din Compania Moto Divizionară, dovedind prin rezultatele culese, frumoase însușiri de instructor și comandant. A luat parte la toate aplicațiunile Regimentului, unde s-a distins prin o pregătire temeinică și devotament pentru cariera pe care a îmbrățișat-o. Element de încredere. Duce la bun sfârșit orice misiune i s-ar încredința potrivita gradului său și celui următor. În concluzie, un foarte bun ofițer, pe însușirile căruia se poate conta în orice împrejurare”¹³.

În anul 1938, locotenentul Barbu Nicolae a comandat un pluton de mitraliere din Compania 12, fiind frumos elogiât de către colonelul Arghiropol: „Un ofițer de elită sub toate raporturile, care se distinge prin o pregătire aleasa, caracter ferm, conduita desăvârșită și cu devotament demn de relevat în executarea serviciului. A luat parte la Școala Ofițerilor în corp, unde s-a distins totdeauna printr-o pregătire îngrijită și prin lucrări care au făcut dovada că cunoaște și aplică judicios regulamentele. Trebuie să facă Școala Superioară de Război, având însușirile uni ofițer de mare viitor”¹⁴.

Între 1 noiembrie 1938 și 31 martie 1939, a condus Compania 4 Mitraliere din Regimentul 68 Infanterie, dovedindu-se foarte bun comandant, instructor și administrator. Noul comandant de regiment, colonelul Crăinicescu Spirea, pentru perioada 1 aprilie - 31 octombrie 1939, îi aduce următoarele elogii: „În materie de mitraliere, este dintre puținii și rarii ofițeri subalterni care să-mi fi dat ocazia să-i văd cu un așa de frumos și solid bagaj de cunoștințe tehnice de fond. Sub raportul disciplinei, cel mai frumos model... Excelent executant de ordine. Sub aportul îndeplinirii serviciului, nu am avut niciodată să-i reproșez nimic. Foarte bun instructor

¹¹ *Ibidem*, f. 11.

¹² *Ibidem*, f. 12.

¹³ *Ibidem*.

¹⁴ *Ibidem*, f. 13.

și educator. A comandat tot timpul Compania 4 Mitraliere, ai cărei recruți i-a instruit foarte bine. Pe zonă, a dovedit bune calități de comandant de companie, atât în administrarea, cât și în conducerea ei. Pe ziua de 1 octombrie 1939, a fost mutat din Regiment, spre cel mai mare regret al meu... Ofițer care lasă cele mai mari speranțe de viitor... Ofițer foarte bun, de toată nădejdea și foarte necesar instituției¹⁵. Și generalul Cernătescu, comandantul Brigăzii XLII Infanterie, regreta plecarea sa și îl considera foarte bun ofițer din toate punctele de vedere și de mare viitor¹⁶.

În anul 1940, la Colegiul Național „N. Filipescu“, a comandat Plotonul Clasei a VII Elevi, unde a fost și diriginte, depunând mult zel pentru instruirea și educația elevilor, cu cele mai frumoase rezultate. Este punctual și îndeplinește orice însărcinare foarte bine. A condus biblioteca ofițerilor pe care a pus-o în ordine. A fost concentrat la Regimentul 5 Vânători, unde a fost foarte bine notat. Colonelul Voiculescu, comandantul Detașamentului „Reșița“, concluzionează: „Locotenentul Barbu este un ofițer de elită și merită a fi clasificat ca „foarte bun ofițer“, iar colonelul M. Iliescu, comandantul Colegiului îl considera tot „ofițer foarte bun“¹⁷. Generalul de divizie Ioan I. Demetrescu, directorul liceelor militare, îl considera foarte bun ofițer care s-a remarcat atât prin pregătirea profesională, cât și prin aptitudinile de bun instructor și educator. A dovedit multă putere de muncă și devotament statornic¹⁸.

Generalul adjutant Radu Teodor, comandantul Colegiului „N. Filipescu“, în prima parte a anului 1941, îl socotea ofițer foarte bun care merită să înainteze la alegere, arătând meritele sale pedagogice care au determinat ca plutonul sau să devină o unitate model. Este apropiat de sufletele copiilor, „care-l iubesc și prețuiesc mult“¹⁹. Colonelul V. Crețoiu, comandantul Regimentului 7 Dorobanți, arată, printre altele: „De la 3 august până la 22 august 1941, a comandat ploton de mitraliere în Compania 4-a, iar de la 22-31 august, Compania de Mitraliere. În toate acțiunile, ofițerul a acționat cu pricepere, energie și hotărâre, realizând un sprijin eficace companiilor de pușcași. În luptele de la Molokis, în ziua de 4 august, a sprijinit cu eficacitate atacul Companiei a 1. În zilele de 22 și 23 august, a intrat cu compania sa în compunerea bazei de foc a Batalionului în atacul acestuia asupra Cotei 79, iar în ziua de 28 august idem asupra Cotei 77 (Hagi Bei), a fost rănit și evacuat la spital. Pe tot timpul, nu și-a dezmințit sângele rece, pricepera și devotamentul care-l caracterizează ca bun ostaș“²⁰.

Locotenent-colonelul Stelian Popescu, comandantul Regimentului 7 Dorobanți, pentru intervalul 1 septembrie - 5 octombrie 1941, îl notează astfel: „În ziua de 30 august 1941 locotenent Barbu Aurel (*sic!*) a fost rănit la atacul de la Cota 67 Hagi Bei și evacuat în spital. În toate luptele din Basarabia și Ucraina, până când a fost rănit, a dovedit că este priceput, cu mult sânge rece și cu mult curaj. Este un ofițer foarte bun pe care se poate compta“²¹. Colonelul Hristache C. Enescu, comandantul Regimentului 7 Dorobanți notează la rândul-i: „Din activitatea sa din timp de pace și mai ales din modul cum s-a comportat în Campania contra Rusiei Sovietice rezultă că

¹⁵ *Ibidem*.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ *Ibidem*, f. 16.

¹⁸ *Ibidem*, f. 18-19.

¹⁹ *Ibidem*, f. 20.

²⁰ *Ibidem*, f. 21-22.

²¹ *Ibidem*.

ofițerul are cunoștințele necesare gradului de căpitan și are aptitudinile de a comanda compania în operațiunile de război... În concluzie, un foarte bun ofițer. Propuneri. Merita a înainta la gradul de căpitan, la alegere²². Colonelul Agricola Filip, comandant secund îl notează succint, dar elogios: „Ofițer brav. Rănit. A comandat cu multă pricepere și devotament ploton de mitraliere. Merită a înainta la gradul de căpitan, la alegere“. Consiliul Superior al Armatei, pe anul 1942/1943 îl caracterizează la alegere²³.

La 16 aprilie 1942, s-a înapoiat la Colegiul „N. Filipescu“ din concediu medical și a funcționat ca diriginte la clasa II-a elevi pe care i-a îndrumat cu pricepere, tact și dragoste, dovedindu-se un excelent instructor și un foarte bun educator. De la 7 iunie, s-a ocupat în condiții optime și cu aprovizionarea. În concluzie, generalul adjutant Radu Teodor, comandantul Colegiului, afirmă că este un ofițer foarte bun care merită, „cu prisosință“ a înainta la alegere la gradul de căpitan. Și generalul de divizie Traian Iliescu, comandantul liceelor militare, este de acord cu aprecierile și cu propunerea²⁴.

Între 1 noiembrie 1942 și 1 iunie 1943, a continuat să se ocupe în bune condiții de aprovizionarea celor 320 elevi, dovedind că este un ofițer excepțional, care s-a purtat vitejește pe câmpul de luptă și care merită să urmeze Școala Superioară de Război - susține generalul adjutant Radu Teodor, propunere însușită și de către generalul de divizie Traian Iliescu²⁵. Pentru perioada 1 iunie - 1 septembrie 1943, este notat iar foarte bine de către generalul adjutant Radu Teodor care ne spune că, de la 1 septembrie, a plecat la Școala Superioară de Război²⁶.

Locotenent-colonelul Caramitru, șeful anului I din Promoția 51 îl caracterizează ca pe un foarte bun ofițer bazat pe următoarele date: „de la 1 septembrie - 31 X 1943. De acord cu bunele aprecieri ale foștilor săi șefi ierarhici în ceea ce privește aptitudinile, capacitatea și educația militară. De la 1 XI 1942 la 1 VI 1943, a îndeplinit funcția de ofițer cu aprovizionarea... La 1 septembrie 1943, s-a prezentat la S.S.R., admis fiind ca elev în anul I, pe baza frumoaselor sale state de serviciu. Până la 31 X 1943, a urmat cursurile de *Tactica Armelor* la diferite centre de instrucție, luând parte în mod regulat la toate aplicațiunile. Foarte atent, foarte conștiincios, a întocmit lucrări, în general, bine studiate. În discuții, este combativ, judecă sănătos și arată frumoase cunoștințe profesionale“²⁷.

Locotenent-colonelul H. Tartler, șeful Grupei I, de la Școala Superioară de Război, pentru perioada 1 noiembrie 1943 - 20 mai 1944 îl notează după cum urmează: „Căpitanul Barbu a urmat regulat cursurile anului I, la început la Centrul de Instrucție al Cavaleriei, Aeronauticii și Transmisiunilor și apoi la Școală. Între 1 IV și 1 V, a fost pus la dispoziția M.St.M., pentru îndrumarea transporturilor în Moldova. Conform ordinului M. St. M, a fost repartizat la Armata IV-a. Și-a însușit în prea bune condițiuni cunoștințele necesare întrebuințării diviziei în luptă. Ofițer foarte bun“²⁸. Colonelul

²² *Ibidem*, f. 22.

²³ *Ibidem*, f. 22.

²⁴ *Ibidem*, f. 23-24.

²⁵ *Ibidem*, f. 26.

²⁶ *Ibidem*, f. 27.

²⁷ *Ibidem*, f. 28.

²⁸ *Ibidem*, f. 29.

Mihail, directorul de studii, și generalul Codreanu, comandantul Școlii, sunt de acord că este un foarte bun ofițer²⁹.

La Comandamentul Armatei a IV-a, pentru intervalul cuprins între 25 mai și 31 octombrie 1944 primește note destul de frumoase de la șeful direct confirmate de către ceilalți șefi ierarhici. Colonelul Constantinescu, șeful Secției I, cosemnează: „IV. *Educație militară*: Autoritar, cu multă demnitate și foarte disciplinat. Simțul datoriei dezvoltat la maximum, constituind un exemplu atât pentru egali în grad, cât și pentru subalterni. Un perfect executant al ordinelor, foarte meticulos, dar concret în lucrările pe care le execută. Camarad excelent, modest și foarte manierat.

V. *Îndeplinirea serviciului pe timpul Campaniei...* a fost repartizat ca ajutor la Biroul 2 Organizare Mobilizare. De la început, i s-au încredințat lucrări de organizare, cari prin felul cum le-a rezolvat, a întrecut toate așteptările. Deși elev numai în anul al II-lea al SSR, căpitanul Barbu Nicolae posedă cunoștințele și pregătirea unui ofițer cu mulți ani de rutină într-un Stat Major. Lucrările date spre soluționare au fost meticulos și profund studiate și documentate. În organizarea celor 8 divizii, ofițerul a lucrat intens la desăvârșirea lor, atât prin studiile făcute în birou, cât și prin desele controluri pe care ofițerul le-a făcut la unitățile din Linia I-a. Dotat cu spirit de organizare excepțional. Mi-a fost un desăvârșit colaborator, găsind la el întotdeauna înțelegerea și judecata cari se impuneau în masurile ce urmau să se ia. Prevăd căpitanului Barbu un viitor cu perspective foarte frumoase și poate fi caracterizat ca ofițer de mare valoare, atât în lucrările de stat major, cât și la comandă de unitate³⁰. Generalul Racoviță, șeful de Stat Major al Armatei a IV-a, și generalul Avramescu, comandantul acestei armate, sunt de acord cu notele și cu caracterizarea de ofițer foarte bun³¹.

Pentru perioada 1 noiembrie 1944 - 31 octombrie 1945, este frumos notat de către colonelul Caramitru, șeful anului II, care semnează și pentru directorul de studii: „Și în această epocă, căpitanul Barbu Nicolae a lucrat la Biroul 2, chestiuni care priveau organizarea marilor unități. Modul de a prezenta lucrările, ca formă și fond, îmi întărește convingerea în aprecierile făcute în anul trecut ca... Barbu Nicolae este un ofițer cu calități excepționale și care îi deschid frumoase perspective pentru viitor. Ofițer cu judecata clară și foarte bine canalizată în toate direcțiile, care se asociază la puterea de muncă ce poate servi ca exemplu tuturor celor din jurul său. Prevăd căpitanului Barbu un viitor frumos, atât ca ofițer de stat major, cât și ca ofițer de front³².

Pentru intervalul cuprins între 1 noiembrie 1944 și 31 octombrie 1945, colonelul Florian Rădulescu, directorul de studii al SSR, arată că a avut un stagiu de 1 an, două luni și 14 zile pe front, dintre care la comanda de pluton în cadrul Regimentului 7 Dorobanți - 20 de zile și în calitate de comandant de companie, cu același regiment, 8 zile. A fost ajutor al Biroului 2 din Secția I a Armatei a IV-a 8 luni și 23 de zile. Referindu-se la activitatea de pe front, șeful său consemnează: „Pe tot timpul nu i s-a dezmințit sângele rece, priceperea și devotamentul, care-l caracterizează ca bun ostaș... În ziua de 30 IV 1941, a fost rănit și evacuat la spital (la atacul Cotei 67

²⁹ *Ibidem*.

³⁰ *Ibidem*, f. 30-31.

³¹ *Ibidem*, f. 30.

³² *Ibidem*, f. 32.

Hagi Bei)³³. La Școala Superioară de Război urmează regulat cursurile anului II, având rezultate bune. Este caracterizat ofițer foarte bun care merită să înainteze la alegere la gradul de maior³⁴. Colonelul Mihail, comandantul SSR, generalul de armată adjutant Sănătescu, șeful Marelui Stat Major, și Consiliul Superior al Oștirii optează pentru înaintarea la alegere³⁵.

Colonelul Caramitru, într-o nota de carnet pentru timpul scurs între 19 februarie și 30 iulie 1945, la SSR, după laudele de rigoare, conchide: „ofițer foarte bun care, în urma păcii, într-un comandament, va putea deveni și un bun ofițer de Stat Major, având aptitudini, în deosebi, pentru Biroul 4”³⁶.

Colonelul Mavrichi, comandantul Grupului 11 Vânători de Munte, pentru perioada 5 septembrie - 31 octombrie 1945 arăta că, deși l-a avut sub comandă doar puțină vreme, a observat că merită toate laudele, „fiind un element serios, bine pregătit profesional, cu metoda de lucru și aplicat la studii. Este rezistent, energic și autoritar, foarte muncitor, cu inițiativă, bun camarad, caracter deschis și ferm. Între unități și mine, a făcut o legătură sinceră și devotată, lăsând să se vadă că are o educație și un tact care-i face cinste ca ofițer de stat major. În concluzie, ofițer foarte bun”³⁷.

Pentru perioada 1 noiembrie - 19 decembrie 1945, colonelul Bărbulescu, comandantul Batalionului IV Vânători Munte, susține că, în calitate de șef al Biroului Instrucției, și-a îndeplinit misiunea în condiții foarte bune³⁸.

Între 20 decembrie 1945 și 20 august 1946, colonelul C. Dobrescu, șeful Statului Major al Corpului V Munte, arăta că a funcționat la Biroul 1 pentru stagiu, după absolvirea SSR, susținând între altele: „A cunoscut într-un timp record întreaga înlănțuire și desfășurare a corespondenței - așa de variată și abundentă în cadrul Biroului 1 - cel mai aglomerat și de răspundere compartiment din Comandament. Tăcut, ponderat și calm, este într-adevăr expresia omului care „tace și face” fără grija de reclamă sau de așezare în „vitrina” pentru a fi remarcat de toata lumea; cu o asemenea atitudine și linie de conduită, a obținut, în scurtă vreme, nu numai respectul și simpatia subalternilor, dar mai cu seama dragostea și atențiunea șefilor. În primăvară, a fost întrebuințat, conform ordinelor superioare, prin grija Cercului Teritorial Mureș în operațiunile de vizarea livretelor în județ, activitate adusă la bun sfârșit cu competența și autoritatea ofițerului stăpân pe sine și cu simț de răspundere. Este un element de viitor, își înțelege pe deplin datoria și va face o carieră aleasă. Merită, cu prisosință, să fie brevetat”³⁹.

Între 21 august și 31 octombrie 1946, la Comandamentul Corpului 5 Armata, a condus Biroul 2, reușind să fie perfect documentat asupra problemelor de ordin contrainformativ. Colonelul V. Toneanu, șeful Statului Major susține, printre altele: „Dedicat cu tot sufletul serviciului, mi-a prezentat lucrări și studii demne de toată lauda. Remarc îndeosebi „Instrucțiunile referitoare la organizarea și funcționarea Serviciului de Informații la unități” pe care ofițerul l-a întocmit, după o adâncă

³³ *Ibidem*, f. 33.

³⁴ *Ibidem*.

³⁵ *Ibidem*, f. 34.

³⁶ *Ibidem*, f. 35.

³⁷ *Ibidem*, f. 36.

³⁸ *Ibidem*, f. 37.

³⁹ *Ibidem*, f. 38-39.

meditare și studiu, în scopul de a ușura sarcina subalternilor. De asemenea, dările de seamă contrainformative lunare, pe care ofițerul mi le prezintă, îl înfățișează ca element cu mult spirit de analiză și putere de sinteză. Foarte muncitor și meticolos. Foarte bun executant al ordinelor. Foarte ordonat. Foarte disciplinat. Foarte sincer. Caracter desăvârșit. Fire vesela. Suflet bun. Excelent camarad. Prin ordinul 16.321 P din 22 octombrie 1946, Marele Stat Major caracterizează pe maiorul Barbu Nicolae „ofițer de Stat Major“. Valoarea morală și intelectuală deosebită, precum și activitatea rodnică depusă în trecut justifică pe deplin această frumoasă caracterizare la care aspiră toți ofițerii de elită și printre care maiorul Barbu Nicolae se numără... Nu cunosc defecte și pasiuni la acest ofițer. Duce o viață foarte modestă și demnă. În concluzie, maiorul Barbu Nicolae este un foarte bun ofițer de Stat Major, Nepropozabil⁴⁰.

Colonelul V. Toneanu, șeful Statului Major al Corpului 5 Armata, are numai aprecieri elogioase pentru epoca cuprinsă între 1 noiembrie 1946 și 31 octombrie 1947, din care reținem: „Foarte bine pregătit sub raport informativ, a știut totdeauna să facă o justă triere a știrilor primite și să le dea importanța cuvenită, deosebind esențialul de secundar, ceea ce este o mare calitate pentru un ofițer de stat major în domeniul informativ... Lucrările referitoare la Biroul 2 conțin o esență cu totul aparte, pe care maiorul Barbu a reușit s-o redea în optime condițiuni, totdeauna la timp și perfect documentat... A luat parte la toate conferințele și aplicațiunile Școlii de Ofițeri pe Garnizoana Tg-Mureș și cu această ocazie am constatat buna lui pregătire profesională. A ținut câteva conferințe foarte interesante... Maiorul Barbu Nicolae este un foarte bun și de nădejde ofițer de stat major și ofițer superior pentru arma sa⁴¹.

Generalul Stanciu, șeful Statului Major al Regiunii III-a Militare, pentru intervalul 21 iulie - 1 septembrie 1947, arăta că a fost șeful Biroului 2 Informații de Luptă și a ținut și locul șefului Biroului 3, unde a pregătit instrucțiunile pentru începerea instrucției. În concluzie este apreciat ca foarte bun ofițer de stat major și de nădejde⁴². Și pentru perioada 1-23 septembrie 1947, este notat tot la Regiunea III-a Militară ca foarte bun ofițer atât în armă, cât și în statul major⁴³. Pentru intervalul 23 septembrie - 31 octombrie 1947, maiorul Stefan Dăncuș, șeful Serviciului Informare al Regiunii III-a Militare și generalul de divizie Dimitriu Romulus, comandantul Regiunii III-a Militare, îl apreciază ca foarte bun ofițer de stat major. Primul susține, între altele: „În tot acest timp, a dat dovadă de pricepere și conștiinciozitate în îndeplinirea serviciului. Deși a avut de întâmpinat mari greutăți din cauza largii dislocări a trupelor pe teritoriu și slabei încadrări cu personal a serviciului, totuși maiorul Barbu D. Nicolae, prin muncă încordată, a reușit să facă față nevoilor de lucru contrainformativ, executând în bune condițiuni și la timp lucrările cerute și cele prevăzute în instrucțiuni⁴⁴.

La Divizia 1 Munte, pentru intervalul 23 septembrie - 31 octombrie 1947, după câteva laude pe tărâm profesional, urmează rezervele și criticile legate de atitudinea politică, la care ne vom opri: „Ca ofițer cu informațiile, a căutat să

⁴⁰ *Ibidem*.

⁴¹ *Ibidem*, f. 40.

⁴² *Ibidem*, f. 41.

⁴³ *Ibidem*, f. 42.

⁴⁴ *Ibidem*, f. 43.

colaboreze cu aparatul de educație, însă rezultatele au fost minime, ofițerul mărginindu-se a se informa asupra unor fapte de minima importanță, fără a reuși să desprindă esența lor. Nu a avut atitudini antidemocratice, dar nici nu a adus vre-un aport (*sic!*) regimului democrat. În concluzie, din punct de vedere al pregătirii politice și cetățenește se prezintă „mediocru”⁴⁵.

Pentru perioada 1 noiembrie 1947 - 1 iulie 1947, a condus Serviciul de Informații, iar de la 9 ianuarie 1948, Biroul 4 Dotare. Foarte bine apreciat profesional și ca aptitudini fizice, de data aceasta se arată că a făcut progrese în pregătirea politică fapt ce determină concluzia de „foarte bun ofițer de stat major”⁴⁶.

Între 1 noiembrie 1947 și 31 octombrie 1948, a îndeplinit următoarele funcții:

1 XI 1947 - 9 I 1948 - șef al Serviciului Informații la Divizia 1 Munte;

9 I - 1 VII 1948 - șef al Biroului 4 Dotare de la același Comandament;

1 VII - 28 IX 1948 - ajutor administrativ;

27 IX - 31 X 1948 - șef al Biroului 2 Evidență, ambele funcțiuni în Cercul Teritorial Târnava Mare.

La capitolul *Constatări asupra rezultatelor obținute*, se spune ca rezultatele la Serviciul de Informații au fost minime, dar la Biroul 4 Dotare și ca ajutor administrativ și ca șef al Biroului 2 Evidență la Cercul Târnava Mare au fost foarte bune. Este foarte bine notat și la *Capacitate și pregătire profesională*. La fel la *Aptitudini militare. Educație militară*. La *pregătirea politică și activitatea socială*, se consemnează: „Neîncadrat în ideologia democrației populare. Este devotat față de popor și orânduirea democratică. Sub raportul pregătirii politice, ofițerul continuă a-și însuși o justă gândire politică și este în plin progres. Cunoaște și interpretează în mod just evenimentele politice interne și internaționale. Duce o intensă munca de lămurire cu subofițerii și ostașii pe care îi are sub comanda. Este patriot.

Aptitudini fizice: Sănătos, rezistent, poate suporta rigorile unei campanii.

Concluziuni: ofițer foarte bun”⁴⁷.

Nu știm ce s-a întâmplat mai departe. Probabil a fost scos din cadrele active ale Armatei, deși era un ofițer superior foarte bun.

⁴⁵ *Ibidem*, f. 44.

⁴⁶ *Ibidem*, f. 82.

⁴⁷ *Ibidem*, f. 83.

MAJOR BARBU D. NICOLAE

Abstract

Major Barbu Nicolae – born on 5 February 1910, in Jupânești Parish, Muscel County – was the son of Dumitru & Elena, a Christian Orthodox family living in Jupânești. He joined the Corps on 1 August 1933 from The Infantry Military School Sibiu.

Along his career he received good characterization. The last part of his career is unknown; perhaps he was no longer part of the active Corps.